

ACCIO

Compte Ciutadans

que el llop s'atança!
¡Serenitat i pit enfora!
 Vigilém també els falsos
 amics de casa nostra.

Setmanari d'Esquerra Republicana.
 Redacció i Administració: Francesc Lairet, 21

Portantveu del Centre Republicà Català
 Subscripció al mes, 0,75 ptes.

LA MANIFESTACIO PRO-ESTATUT

Tots hi haureu anat; si més no, a presenciar-ne el pas.

Donava goig de veure aquella multitud amarada de serena catalanitat. Aquells aplaudiments; aquells voleiar de mocadors i capells; aquell espurnejar d'ulls; aquells crits i visques que no se sentien perquè quedaven disciplinadament ofegats als cors, però que es reflectien als rostres de tothom. Era senzillament immensa aquella admirable cohesió d'espirits que infiltrava en el nostre ésser la dolça emoció de l'ideal conquerit amb la voluntat ferma de tot un poble. Tancàvem els ulls i veïem un fumental que neixia dels cors d'aquells milers d'ànimes, el qual després d'enllaçar-se en joganeres evolucions fins a formar una sola cosa, s'escampava per l'espai, arreu del món, estenent per damunt de límits i fronteres l'espirit del poble català assedegat de llibertat, de pau i de justícia, saturat d'amor fraternal.

Davant d'aquella compacta multitud que començant pel Passeig de Colom, passant per les Rambles, carrer de Fivaller, Plaça de la República, finia a la Plaça de l'Àngel, un estranger escèptic preguntà què era "allò". Fins que algú li contestà que ALLO, "aquella" formidable soca, exuberant de sava, era l'arbre de l'Estatut creat amb els sentiments del Poble Català, que per unes hores havia pres còs material perquè els orfes del sentit de la flaira el poguessin veure amb els ulls, sinó eren també orbes, però bé que en aquest cas n'havien de sentir la remor de les fulles i el brancatge moguts pel vent de la decisiva i ferma voluntat de Catalunya; si no eren, encara també, sords, hem de dir.

Hom diu que hi mancaven uns branquillons. No hi fa res. Es la purga natural dels arbres; són uns branquillons secs que alguns despitats i desesperats aprofiten per a mantenir el foc de llars interessades. Són branquillons insignificants que l'arbricultor curós elimina perquè diu amb el seu argot, embruten els arbres a més d'enlletgir-los.

Són gent que escriu articles hipòcrites

recomanant el front únic per defensar l'Estatut, fent gala de gran catalanitat. Quincalla pura. En lloc d'acudir a la manifestació organitzada per una entitat independent, celebraren a la mateixa hora, un miting per desprestigiar, per destruir els homes que porten la veu de Catalunya al Parlament espanyol, pels que avui ostenten la màxima representació del Poble Català i que ara més que mai necessiten estar rodejats d'aquell prestigi tan convenient per impressionar i convèncer aquells polítics sorruts de l'altra banda de l'Ebre.

D'allò en diuen ajudar al front únic i defensar l'Estatut. No ho cregueu pas dels que no el votaren; l'Estatut només interessa al Poble no pas a l'aristocràcia apàtrida de financers. L'Estatut que vol dir llibertat, no interessa a la gent reaccionària. Recordeu-vos que el Ministre de la Governació, dimarts al Parlament, digué d'un individu que a Barcelona, pagat per patrons matava els seus companys de treball, que era un dels que gent rica utilitzava per a matar els pobres.

No hi creiem amb aquesta virada d'última hora d'aquella gent. En el sentit més favorable, pensem que no volen ésser exclusius en el banquet de la victòria per donar entenediment a l'opinió que sense ells no hauria estat possible organitzar-lo, que sense ells no s'hauria aprovat l'Estatut, puix que són els únics que mereixen la confiança del poble que ells contribuïren a des governar, a ensorrar-lo econòmic i moralment (ens referim a tot el poble ibèric), puix que els països germans d'Europa ens tenien per uns éssers inferiors.

Ne hi creiem pas en la sinceritat de la col·laboració d'aquella gent; per apoderar-se del govern són capaços de tot. I, ai — com digué Ortega i Gasset en l'homenatge a Companys — si els reaccionaris s'apoderessin del govern del nostre poble!

No fem més comentaris. Reflexionem sobre la magnitud de l'acte de diumenge passat tan magníficament i amb tan d'encert organitzat pel Centre de Dependents del C. i de la I., de Barcelona, al qual, amb la nostra simpatia, trametem el nostre millor agrament.

Homenatge a Lluís Companys

La nostra premsa l'ha ressenyat amb la galanura d'estil que nosaltres no tenim per expressar l'emocionant impressió que ens produí el Palau de Belles Arts amb les tres mil i escriu de persones que homenatjaven al cap de la minoria d'Esquerra al Parlament de la República senyor Lluís Companys. Tots els pobles de Catalunya hi estaven representats.

I tan bonic com les demostracions d'afecte que es tributaven a Companys, era l'ordre, la disciplina de tots els assistents. Ni una nota discordant. No sabem si l'art d'aquelles valuoses obres que guarda el Palau penetrava en els esperits de la gent i n'unificava el pensament enriquint-ne la bellesa de llur valor moral.

Els bells discursos encesos de doctrina i energia ens impressionaven de tal manera que semblava talment que estiguéssim al final de la batalla per obtenir la llibertat de Catalunya.

Al davant teníem el magnífic quadro del setí de Girona, on tot el poble es defensa aferrissadament dels invasors. En el fort abrindament dels discursos, un raig de sol entrat per l'esclatja d'una finestra l'il·luminava cara endavant dels defensors, com senyalant-los el camí de la victòria, el camí de l'alliberament.

Aquell raig de llum és el que el poble de Catalunya projectà diumenge damunt el rostre del cap de la minoria catalana, damunt de tots els parlamentaris catalans, per a aconseguir la victòria en la gran batalla de l'Estatut.

L'homenatge a Companys és la segona edició de la manifestació del mati; és l'expressió de la voluntat ferma del poble confiada a mans de llurs representants segurs de què serà corresposta.

Rebi el senyor Companys la nostra més efusiva felicitació.

CONFERENCIA

La Unió Socialista de Catalunya (Secció de Badalona) anuncia una conferència per avui a les 10 de la nit en el seu estatge social a carrer del Sr. Cassió Costal de l'Escola Normal Catalana. Tema: «Un any de República jutjat per un home social».

CINEMA VICTORIA	CINEMA NOU	Teatre 'Guimerà-Picardol' Cinema	CINEMA ZORRILLA
Dies 30 d'Abril i 1er. Maig 1932.	Dies 30 d'Abril i 1er. Maig 1932.	Dies 30 d'Abril i 1er. Maig 1932.	Dies 30 d'Abril i 1er. Maig 1932.
Honrarás a tu Madre Sonora	MARIANITA Sonora	De Hombre a Hombre Drama policial	Actualidades Sonoras Gaumont
IDILIO EN LA NIEVE Comèdia dramàtica	per Janet Gainor i Chs. Farrell	EL MISTERIO DEL CIRCO Estrèno - Amb 2 jornades	MISTERIOS DE AFRICA La més extraordinaria pel·lícula que coneix el món.
MIKEY NAUFRAGO sonora	A Través de Marruecos en español	EL CONEJITO BLAS Dibuixos sonors	Un Vals en Sleeping-car per Lncie Englis Fritz
NOTICIARIO SONORO FOX Dies 4 i 5:	Mikey y los Huerfanitos Dibuixos sonors	Gráficos Sonoros Paramount	DIBUJOS ANIMADOS SONOROS
Hay que casar al Principe	Dies 4 i 5: TRADER HORN	Revista amb espanyol	